

2. Довгострокова стратегія розвитку української культури. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 лютого 2016 р. № 119-р 2016 року. Режим доступу <https://www.kmu.gov.ua/npas/248862610>

3. Біла книга щодо європейського урядування «Зміцнення демократії в Європейському Союзі». Програма роботи». Європейська Комісія, Брюссель, SEC (2000) 1547/7 [Неофіційний переклад].

РОЗВИТОК МУЗИЧНО-ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Голощук О. О. – ст. викл. кафедри музичного мистецтва ВНУ імені Лесі Українки

Інформаційна технологія – це сукупність методів і засобів цілеспрямованої зміни якихось властивостей інформації. Інформація як об'єкт впливу являє собою дані, записані на тому чи іншому носіїві [1]. Форма подання (сприйняття) даних визначає основний спосіб їх кінцевого використання і припускає один з наступних варіантів: – текстова інформація; – аудіо інформація; – відеоінформація[1].

Обмін інформацією виник кілька мільйонів років тому разом з першими прийомами спілкування. Головним якісним змістом інформаційних технологій стало народження систем науково-технічної термінології в основних галузях знань, а кількісним – випуск багатотиражних книжок, журналів, газет, географічних карт, технічних креслень, а також перших енциклопедій – свого роду стаціонарних інформаційно-пошукових систем на алфавітній основі [4].

Новий етап у розвитку інформаційних технологій пов'язаний з бурхливим розвитком науковотехнічної революції: виникненням фотографії (1839 р.), винаходом електричного телеграфу (1832 р.), телефону (1876 р.), радіо (1895 р.), кінематографу (1895 г.), бездротової передачі зображення на відстань (1907 р.) та промислового телебачення (з кінця 20-х рр.). Перетворення інформаційних технологій в інтелектуальну індустрію супроводжувалося появою (в середині 60-х рр. XX в.), а потім і широким використанням електронних засобів обчислювальної техніки [4].

З 1986 року починається історія розвитку Інтернету, коли Національний науковий фонд США (NSF) почав створення мережі NSFNET, в якій використовувались високошвидкісні телефонні канали, що з'єднували 6 суперкомп'ютерів у різних куточках країни на основі протоколу TCP/IP та інших технологій, відпрацьованих у мережі ARPANET (перша у світі глобальна мережа створена у 1968 р., припинила функціонування в 1990 році). Мережа NSFNET стала основною магістральною (backbone) структурою для Інтернет, офіційною датою виникнення якого є 1990 рік. В даний час основу Інтернет складають високошвидкісні магістральні мережі [6]. Незалежні автономні мережі підключаються до магістральної мережі через крапки мережного доступу NAP (Network Access Point). Мережа Інтернет побудована за регіональним принципом і як автономні системи зазвичай виступають великі національні мережі (наприклад UANET, RUNET та ін.), кожна з них має власне адміністративне керування і власні

протоколи маршрутизації. Автономні мережі можуть утворювати компанії, що спеціалізуються на наданні послуг доступу в мережу Інтернет, – провайдери [5]. Національні мережі в свою чергу складаються не менш ніж з 32 менших по розміру мереж (мережі університетів, дослідницьких центрів і комерційних фірм, а також мережі більш дрібних регіональних провайдерів). У 1994 році фінансування основної магістралі мережі Інтернет було цілком передане від NSF різним державним і комерційним організаціям [5]. Починаючи з 1996 року консорціумом Internet2 (в який входять більш ніж 200 американських університетів, урядові структури, а також IT-компанії Microsoft, 3Com, IBM, Cisco і багато інш.) ведуться роботи над удосконаленням Інтернет. Головною метою Internet2 є розробка нових технологій передачі даних з метою прискорення і підвищення якості передачі та надання нових послуг. Існує також ряд інших проектів, направлених на розвиток Інтернет (наприклад, федеральний проект США, NGI – Next Generation Internet) [5]. На сьогоднішній основним органом, що здійснює інформаційну підтримку і регулювання в Інтернет, є ISOC (Internet Society – Всесвітнє співтовариство Інтернет, www.isoc.org). ISOC є громадською міжнародною організацією, що базується на добровільному членстві та підтримується внесками і пожертвуваннями спонсорів. ISOC проводить щорічні конференції INET, випускає інформаційні матеріали, підтримує інформаційні сервери. Іншими координуючими добровільними організаціями є: IAB (Internet Architecture Board – Рада з архітектури Інтернет, www.iab.org) займається координацією діяльності в області розвитку структури мережі Інтернет. IETF (Internet Engineering Task Force – Цільова група з інжинірингу в Інтернет, www.ietf.org) складається з декількох робочих груп, що розробляють і затверджують стандарти для мережі Інтернет [6].

Для інформаційних технологій є цілком природним те, що вони невпинно оновлюються. Значення інформаційної технології величезне – вона формує передній край науково-технічного прогресу, створює інформаційний фундамент розвитку науки і всіх інших технологій [3]. Головними, визначальними стимулами розвитку інформаційної технології, є соціально-економічні потреби суспільства. Безсумнівною перевагою інформаційної технології є те, що вона сама створює засоби для своєї еволюції. Формування системи, що саморозвивається – найважливіший підсумок, досягнутий у сфері інформаційної технології.

Список використаних джерел

1. Барсуков В.С., Тарасов О.В. Обчислювальна техніка та її застосування. *Нова інформаційна технологія*. 1989. № 2. С. 41-42
2. Гуржій А.М. Інформатизація і комп'ютеризація загальноосвітніх навчальних закладів України – 20 років. *Комп'ютер у школі та сім'ї*. 2005. № 5. С. 3-12.
3. Кондрашова С.С. Інформаційні технології в управлінні: навч.п. К.: МАУП, 1998. с. 315
4. Козак І. А. Інформаційні технології віртуальних організацій : Навч. посіб. К.: КНЕУ, 2005. 336 с.
5. Малиновський Б.М. Історія обчислювальної техніки. К.: Лотус, 1995. 511с.
- 6 . http://ir.znau.edu.ua/bitstream/123456789/7345/7/VChNPU_2012_100_401-404